

Göteborg den 4 september 2018

Näringsdepartementet
n.remissvar@regeringskansliet.se
pia.diring@regeringskansliet.se

Synpunkter i anledning av remiss ”EU-kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrument för gränsförvaltning och visering; de fondspecifika förordningsförslagen, ett förslag till förordning om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder samt ett förslag till förordning om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang (COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473)” – dnr N2018-03829-RTS

Sveriges Fiskares PO (SFPO) har erhållit inbjudan att lämna synpunkter på ovan minst sagt omfattande remiss. Detta yttrande avser **förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014, (COM (2018) 390 final).**

Sveriges Fiskares Producentorganisation (SFPO) företräder ca 250 fartyg främst inom det demersala fisket och vi har medlemmar längs hela den svenska kusten från Strömstad till Kalix. Våra medlemmar fiskar med trål såväl som med passiva redskap eller annorlunda uttryckt så har vi båda mellanstora och små båtar som medlemmar.

Inledning

Inledningsvis önskar SFPO påtala att det är synnerligen positivt generellt betraktat att en ny havs- och fiskerifond föreslås och kommer att beslutas. Fondens existens är en förutsättning för att kunna möta många av de utmaningar som europeiskt fiske står inför, exempelvis: brexit, landningsskyldigheten och de tekniska reglerna. Nyttan av en fond är stor och dess existens är en förutsättning för viktiga delar av realiserandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Det självklara förtjänar också att nämnas inledningsvis: den nu gällande stödordningen uppfattas som synnerligen byråkratisk, stelbent, oflexibel och omständlig samt långsam med ett regelverk som det svårigen är möjligt att navigera enkelt i, men det är - trots detta - självfallet mycket bra att den finns. Den svenska fiskerinäringen upplever ett gott samspel med Jordbruksverkets personal i navigerandet i den myriad av bestämmelser som existerar. Det är av synnerligen stor betydelse att korrekt och lättfattlig information om de stödmöjligheter som erbjuds när ordningen väl är på plats kommuniceras från den behöriga myndigheten.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

Vad som nämns om förenklingar förefaller oss positivt (s. 7 f.). Det är en förutsättning för framgång att EHFF i tydlig riktning går mot en förenklad struktur; de element som anges är något som SFPO ser som positivt och bra. En flexibel genomföranderam är en förutsättning för optimal framgång.

En stödnivå om 100 % vad gäller system för utbyte av fiskemöjligheter medlemsstater sinsemellan är en mycket klok politik (s. 10). I sammanhanget vill pekas på behovet av att den nationella ordningen i Sverige för demersalt fiske vidareutvecklas och utformas så att sådana byten också kan göras på ett bra sätt, även emellan fiskefartyg från olika medlemsstater.

När man talar om genomförandet av fiskerikontrollen inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken i ett stödsammanhang (s. 10) är ett *level playing field* synnerligen viktigt att ha i åtanke. Snarare än att köra full maskin framåt i denna del vore det en sund politik att göra en analys av nulägesbristerna och därefter allokera medel åt åtgärder som säkerställer att de icke-fungerande delarna av fiskerikontrollpolitiken fås att fungera snarare än att vidareutveckla de delar av kontrollverksamheterna som faktiskt fungerar. SFPO anser att detta är något som det är synnerligen viktigt att ha i beaktande i denna del.

Är det verkligen korrekt och rimligt rent definitionsmässigt att avgränsa det småskaliga kustfisket i detta sammanhang (s. 12 och p. 28 i ingressen) till att avse fartyg under 12 m som inte använder släpredskap? SFPO anser att fiskemetoden saknar betydelse vid en sådan definition, eftersom det t.ex. i Östersjön – p.g.a. den enorma sälkförekomsten – mer eller mindre är omöjligt att bedriva ett ekonomisk lönsamt småskaligt kustfiske utan släpredskap. Vidare anser vi det vara av betydelse att peka på det mindre lyckliga i att en 11,99 m båt kan få stöd medan en 12,01 m båt inte kan få det.

I ingressens p. 1 anges att finansieringen är central för att skapa hållbara fisken, skrivningen är synnerligen opassande och antyder att fiskerna som bedrivs inte är hållbara, det vore därför klädsamt att lägga till ordet ”fler” före ”hållbara” i punkten.

Lydelserna av p. 20 – 21 är föredömliga. Det förtjänar dock att påpekas att fiskeverksamhetens negativa påverkan på de marina ekosystemen är låg jämfört med motsvarande aktiviteter på landbacken, särskilt så i en svensk kontext.

Med avseende på vad som sägs i p. 22 i ingressen och i artikel 13 i fråga om överkapacitet vill understrykas att den nuvarande flottstrukturen i Sverige, med det befintliga regelverket, svårligen kommer att klara att fiska upp Sveriges tilldelade kvoter. Dock inser vi att det inte är lämpligt att nu förordas stödmöjligheter för en ökning av fiskekapaciteten i denna del, men vi vill flagga för att den svenska demersala fiskeflottan näppeligen klarar av att fiska upp kvoterna i dagsläget.

I p. 23 och artikel 19 omtalas kontroll, rent principiellt kan man ifrågasätta att fiskerikontrollen ska kunna erhålla stöd från fonden. Enligt vårt synsätt borde denna verksamhet finansieras av offentliga medel utan att nagga på de stödmöjligheter som finns för andra aktörer.

Vi noterar skrivningen i p. 27 om att särdragen inom ålfisket bör beaktas; SFPO anser att de ålfiskare som fortfarande är verksamma bör vara stödberättigade. SFPO anser dock i första hand att de ålfiskare som drabbas av stoppet om tre sammanhängande månader givetvis ska erhålla ersättning för den ekonomiska förlust de åsamkas i anledning av stoppet om tre månader.

I artikel 13 anges de insatser som inte ska berättiga till stöd från EHFF. Man kan på goda grunder, anser SFPO, ifrågasätta varför skrivningarna som föreslås är utformade som de är. I artikel 13 a anges att insatser som ökar ett fiskefartygs fiskekapacitet inte ska kunna erhålla stöd. Innebär detta att en ny fiskemetod som är i harmoni med regelverket i övrigt, t.ex. fiskar mer selektivt per definition, inte ska erhålla stöd bara för att det fiskar bättre (jämför förutsättningarna för annan näringsverksamhet). I sådant fall är skrivningen mindre lyckad. Vidare kan man undra varför stöd inte ska kunna utgå till utrustning som ökar ett fiskefartygs förmåga att lokalisera fisk. Pondera att sådan utrustning tas fram – att inte nyttja denna då torde vara en miljöförlust. Vi anser att skrivningen i p. a är alldeles för snäv.

I artikel 13 e anges att stöd inte ska kunna utgå till undersökande fiske (fiske efter bestånd som inte har fiskats eller som inte har fiskats med en viss redskapstyp eller en viss teknik under de senaste tio åren). En sådan möjlighet skulle kunna bidra till att målen i GFP skulle kunna nås, givetvis under förutsättning att fisket sker på ett långsiktigt hållbart sätt. SFPO förordar att stöd ska kunna utgå till undersökande fiske under förutsättning att så kan ske i samklang med GFP och på ett långsiktigt hållbart sätt.

I artikel 13 h utesluts stöd till byggande av nya hamnar, nya landningsplatser eller nya auktionshallar. SFPO kan svårligen inse nyttan av att diskvalificera sådana åtgärder från stödmöjlighet utifrån ett landsbygdsperspektiv. Om t.ex. behov av en ny landningsplats skulle uppstå torde det sammantaget finnas skäl som talar för att stöd borde kunna utgå.

Artikel 16.3 a anger att en ny eller moderniserad motor inte får ha större effekt i kW än den nuvarande motorn, borde fokus inte ligga på en minskad miljöbelastning snarare än att begränsa effekt? SFPO anser att det är ett uttryck för en ålderdomlig syn på yrkesfiske att vidhålla en sådan reglering, det är miljövinsten som ska vara i fokus enligt vår uppfattning. Ett uttryck för att synsättet är gammalt är t.ex. att effortregimen (torskåterhämtningsplanen) är skrotad.

Avslutningsvis vill nämnas ävensom det inte omfattas av det remitterade materialet att ersättning för fiskedagar vid utvecklandet av nya och bättre fiskeredskap borde vara en självklarhet.

Med vänlig hälsning

SVERIGES FISKARES PO

Peter Ronelöv Olsson
Ordförande

Fredrik Lindberg
Ombudsman